

Szeretet

„Önök csak működjenek.”

2019

AUGUSZTUS

8. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

„Te alkottál nyarat és telet...” – Zsolt 74:17

TARTALOM

- Teológiai és bibliaiskolai évvárók és felvételi
- Zenei nap Kolozsváron
- Alapkőletétel és gyermeknapok Zilahon
- Vén avatás Lecsméren
- Remény és rettegés (történelem)
- Gyermek-musical hét Váradon

„Nehezen fér bele sok mai ember felfogásába, hogy létezik szeretetből fakadó, jószándékú, építő, pozitív változást célzó kritika. Emiatt – a szeretetre hivatkozva – messzemenően elnézővé és gerinctelenné kezd válni a mai társadalom. Ám nem elég megismerni lelki igazságokat. A meggyőződésünk szerint kell élnünk.”

Igei gondolatok a nyár nyújtotta lehetőségekről

Biztosan elgondolkoztunk már azon, hogy milyen egyhangú is lenne az életünk az évszakok váltakozása nélkül. Milyen is lenne, ha állandóan nyár lenne? Vagy, ha mindig csak tél? Vannak, akik nagyon szeretik a telet, a téli sportokat, ezért lehet, hogy nem bánnák, ha a hideg évszak tovább tartana. Mások meg alig várják, hogy múljon a hideg és köszöntsön be a nyár, minden áldásával együtt.

Gyermekkori emlékeim között dédelgetve őrzöm én is az élménydús nyarakat és teleket, egyaránt. Felnőttként már nem rajongok annyira a tél nyújtotta örömekért, és nem is bánom, hogy Melbourne-ben a tél egyáltalán nincs olyan hideg, mint Erdélyben, és a városban hó sem szokott hullni. Sokkal inkább szeretem a gyümölcserlelő nyarat, melegével és minden szépségével együtt. Mivel Melbourne-ben éppen „tél” van, egy kis „szent” irigységgel gondolok mindazokra, akik most a nyár örömeit élvezhetik.

Ígéret

A Bibliából tudjuk, hogy Isten határozta el az évszakok váltakozását. A 74. Zsoltárban a zsoltáríró Ászáf Istent királyának nevezi, akinek hatalma megnyilvánul a teremtett világban. A zsoltáros dicsőítő énekében

(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ 2019. június 23-án Szilágynagyfaluban került sor a **Szilágysági Baptista Bibliaiskola idei tanévzáró ünnepélyére**. Ebben a tanévben 17 lelkes diákja volt a szilágysági bibliaiskolának, akik közül hat másodéves részesült tanulmányai befejezését igazoló oklevélben. Az ünnepi isten-

tiszteleten Pardi Félix testvér, szövetségünk elnöke hirdette az Igét a Lk 5:1-11 alapján Péter csodálatos halfogásáról, kihangsúlyozva az Úr Jézusnak való engedelmesség fontosságát. Jelen voltak az iskola tanárai közül Szekrényes Pál, János Csaba, Nagy István és Veres Ernő lelkipásztor testvérek. Öröm volt hallgatni a bibliaiskolások énekeit és bizonyágtételeit. A végzős diákoknak Veres Ernő lp., a Szilágysági Baptista Bibliaiskola igazgatója adta át az okleveleket. Az alkalmat követően a nagyfalui testvérek szeretetteljes vendégszeretetében részesültünk, melyet ezúton is köszönünk. **(Veress Ernő lp.)**

■ **A Timóteus Bibliaiskola évvárója Nagyváradon.** Idén a váradi bibliaiskola és a teológia évvárójának is a nagyváradi-belvárosi gyülekezet adott otthont. Több kémeri és szalárdi fiatal is tanul az iskolában, de voltak, akik Aradról, vagy Bihar-megye más vidékeiről látogatták az órákat. A bibliaiskolások közül a három végzős – Szabó Má-

ria, Ujvárosi Judith, és Oláh Rita –, valamint Mierlut Gedeon szolgált bizonyágtétellel. Budai Lajos lelkipásztor a Jn 4:34-38 alapján hirdetett ígét a lelki vetésről és aratásról. **(G. G.)**

HELYESBÍTÉS. Eggyel korábbi, júliusi lapszámunk „A hónap áhítata” rovatának szerzője – **Kasza Áron** – neve szerkesztési hibából fakadóan lemaradt. A hibáért az érintett elnézését kérjük! *(Szerk.)*

Tanítványok szabadságon!?

Anyár általában vakációs és szabadságidő sokunk számára. Vajon, hogy állunk a tanítványsággal, a Krisztus-követéssel nyáron? Egy biztos, hogy sem az ördög, sem a világ, sem az óember nem megy szabadságra ilyenkor, és nem hagy békén bennünket. A hívő és a gyülekezet egészsége és növekedése szempontjából is elengedhetetlen a Biblia szerinti tanítványozdág, a hitben és szentségben való növekedés. A tanítvány célja, hogy követve mesterét, a mi Urunkat, lelki érettségre jutva másokat is Krisztushoz vezessen, tanítvánnyá tegyen. Néhány lépése ennek az életformának, a lelki növekedésnek, még kánikulában is, ha éppen szabadságot töltöd, esetleg nyugdíjas éveidnek örvendez:

1. Olvass Isten igéjéből többet: most több időd van.
 2. Imádkozz bővülködve a hálaadásban, az Úr elé hozva kéréseidet is.
 3. Összpontosíts az Igére, meditálj azon, mert most nyugodtabb az életed.
 4. Szeretetünk kemény próbája, az *engedelmesség* legyen hozzáállásunk alapjára.
 5. A *megtisztulás* pillanatai, a bűnvallás és elhagyás fel szabadít a jó cselekvésére.
 6. Valódi bibliai közösség fejlesztése, a családdal, barátimmal jelenti számunkra az igazi közösséget.
 7. Nem-et mondani magunknak, hogy igen-t mondhasunk Jézusnak. Még vakációban, vagy szabadságon is áldásos a *bőjtölés*.
 8. Ne felejtse el az Úr jóságát, vigasztalását továbbadni a szükségben, betegségben lévőeknek: *beteglátogatás*.
 9. *Kettesben az Úrral*, hogy növekedhessek, Bibliámmal, lelki könyvekkel, igeverseket tanulva.
 10. *Közbenjárás* másokért, imádkozás gyülekezetünk tagjaiért, szolgálataitért.
 11. Gazdálkodás erőforrásainkkal, továbbadva a felgyűlt ruhát, anyagot, szerszámot a szükségben lévőeknek: *szűnidei sáfárság*. Nálad felszabadul a hely, miközben másoknak örömet szerzel.
 12. Hűségesen követni Jézus lábnyomát, *szolgálni*. A vállalt feladataimat most is igyekszem betölteni, amikor nem vagyok elutazva. Erről pedig értesítem társaimat.
 13. A tűzben és az üllőn lenni: betegségben, szenvedésben tölteni a szabadságot, de tudni azt is, hogy szenvedéssel most rendkívüli módon formál a Mester.
 14. Szembenézni vele és *kezeln* a *lelki szárazságot*. Mert megkommentálni, hogy ez sincs, az sem működik, nagyon könnyű. Odaállni a törésre, hisz most van időm nagyobb szolgálatokat vállalni.
 15. *Növekedni a szeretetben*, mert anélkül szabadságon sem ér semmit a zengésem, jövőmondásom, hitem vagy testem tűzre adása.
- A júliusi Szeretet-lapban a szabadság keresésére indulunk. Augusztusban nőjünk nagyra, mint tanítványok, a Mester gyönyörűségére. **(Kis-Juhász Vilmos lp.)**

(folytatás a címloldról)

Istennek kezdetben, a világ teremtetésekor véghez vitt tetteire emlékeztet, amikor így ír: „*Te fakasztottál forrást és patakot, te szárítottál ki bővizű folyókat. Tiéd a nappal, az éjjel is tiéd, te tetted helyükre a csillagokat s a napot. Te szabta meg a föld minden határát, te alkottál nyarat és telet.*” (Zsolt 74:15-17).

A Szentírás beszél nekünk arról is, hogy az özönvíz után Isten tett ígéretet Nőének, akivel szövetséget kötött, hogy: „*Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.*” (1Móz 8:22). Milyen csodálatos, hogy a feddhetetlenül élő Nőé miatt adott az Isten a teremtett világnak lehetőséget az özönvíz túlélésére. Az „igaz” Nőé hálaáldozatára válaszul, Isten szövetséget kötött az emberiséggel és hűségéről biztosította a föld népét.

Áldás

Izráel időjárását két egymástól élesen elkülönülő évszak határozza meg, a nyári és a téli. A nyári száraz, meleg, melyben kiszárad a föld, az állat- és növényvilág eső után szomjazik, a téli pedig hűvös, szeles és esős. A tél ugyanakkor a vetésnek az ideje, a nyár pedig a gabona- és gyümölcserés, valamint a betakarítás ideje. Ezért nagyon fontos a téli esőzés, mert ettől függ a bőséges aratás.

A Biblia tanítása szerint Isten az, aki adja az esőt a földre (3Móz 26:4; 1Kir 17:14; Jób 5:10; Zsolt 147:8; Mt 5:45; ApCsel 14:17). Hatalma van hozzá, hogy adjon (1Kir 18:1), hatalma van eső nélkül is vizet adni (2Kir 3:17), hatalmában van az is, hogy ne adjon esőt (5Móz 11:17). Az engedetlenség miatt megvonhatja az esőt (Zak 14:17), ugyanakkor az esőt áldásul adja (Zsid 6:7).

A Kárpát-medencében az idei nyár folyamán is bőséges záporokkal áztatta meg Isten a szomjas földet. Istennek ilyen módon megnyilvánuló gondoskodása által tapasztalhatjuk meg, hogy a tavaszi vetemények az eső és a napsütés által megfelelően tudnak növekedni, és bizakodhatunk ennek következtében a bőséges termésben is.

Az Úr Jézus úgy beszélt a mennyei Atyáról, mint aki: „*felhozza napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak*” (Mt 5:45). Azt is tapasztaljuk, hogy „kegyelmének esőjét” is bőven hullatja az emberi szívekre, hogy a Tőle származó igemag jó talajba kerüljön és sok gyümölcsöt hozzon.

Lehetőség

A nyári időszaknak is megvannak a maga nyújtotta lehetőségei a hívő ember számára. A hideg, esős időszak elmúltával, a tavaszi kikeletet követően, sokkal több idő juthat olyan tevékenységekre, melyeket a nyári szabadságolás idején élvezhetünk.

Elgondolkodtató azonban, hogy míg napjainkban a legtöbb városi ember számára a nyár a szabadságolás és a kikapcsolódás ideje, addig a mezőgazdaságból élőknek a nyár ma is a kemény munka időszaka. Aratás idején ugyanis, akár csak a bibliai időben, nem lehet henyélni, sokat aludni pedig szégyenletes dolog, melynek a nyomában úgy jár a szükség és az inség, mint egy fegyveres ember. A Biblia szerint a szorgalmas és eszes ember aratáskor úgy szorgoskodik, mint a hangyák, hogy meglegyen a kenyere (Péld 6:6-11; 10:5).

Visszaemlékszem gyermek- és serdülőkorom nyaraira. A szünidők nagy részét falun töltöttem nagyszüleimnél és nekem is ki kellett

vennem a részem a kerti vagy mezei munkákból. Ha valakiknek ma is van erre lehetőségük, ragadják meg az alkalmat, hogy egyrészt segíthessenek a falun élő szülőknek, nagyszülőknek, rokonoknak, másrészt pedig ezáltal jobban megértik, hogy nem is annyira magától értetődő az, hogy asztalunkon ott lehet a mindennapi kenyér.

Természetesen kirándulással, túrázással is tölthetjük a nyári szabadság idejét, megcsodálva az Isten által teremtett világot, azt, hogy „*szépen megalkotott mindent a maga idejében*” (Préd 3:11). A szívünkben és a szánkrol pedig felcsendülhet az Istent magasztaló dicséret, miközben ámulunk a természet szépségein.

A nyár ugyanakkor, főleg a fiatalabb nemzedékek számára, a táborozások időszaka is. Isten ígéje a mai fiatalokat is figyelmezteti: „*Gondolj Teremtődre ifjúságod idején*” (Préd 12:1). Milyen nagy kegyelem, hogy napjainkban egyre több keresztyén táborban adódik lehetőségük a gyermekeknek és fiataloknak keresni az Urat, tanulmányozni Isten ígését, új énekeket tanulni, ápolni a közösséget egymással. Magam is örömmel emlékszem vissza azokra az áldott alkalmakra, amikor nyári táborozáson vehettem részt. Hálás vagyok Istennek, hogy a táborozások által is formálta életemet és jellememet.

A nyári időszak különböző lehetőségei adottak tehát a hívő ember számára is. Tőlünk függ, hogy miként élünk a kínálkozó lehetőségekkel, hogyan töltjük el a nyári szabadságolás idejét: hasznosan vagy haszontalanul.

Horváth Ferenc lp.
Melbourne

Bemerítés Nagyváradon. 2019. június 23-án beme-
rítési ünnepet tartott a nagyvárad-belvárosi gyülekezet.
Két fiatal lány pecsételte meg hitét a víz hullámaiban, Jé-
zus példája és parancsa szerint. Dobrai Alexandra Koltón
született, hitét gyakorló református családban. Innen ke-
rült Váradra, egyetemre két évvel ezelőtt. Egy barátnője
hívta el az ifibe, majd a gyülekezetbe is eljött, és megked-
velte az alkalmak légkörét. Tavaly egy evangelizáción
érintette meg Isten, és hozott határozott döntést az Ő kö-
vetése mellett. Hegedűs Antónia tizennyolc évesen hozott
komoly döntést Isten mellett. Ő is az ifin és egy házikö-
zösségen keresztül került a gyülekezetbe. Az ünnepi is-
tentiszteleten az alkalmi igehirdetést Giorgiov Adrián lel-
kipásztor végezte az Ef 1:3-7 alapján a „minden lelki
áldásról”. Budai Lajos lelképásztor merítette be az új ta-
gokat, majd a lelképásztorok a gyülekezettel együtt kö-
nyörögtek értük. Folytassuk ezt az imát a hétköznapi-
ban is! (Gönczi Géza)

Megmozdult a víz Sarmaságon. Isten kegyelméből
június 16-án megmozdult a víz Sarmaságon és négy fe-
hérruhás tett vallást hitéről a bemerítés vizében is, a gyü-
lekezet és az Úr Jézus színe előtt. Az alkalmi igehirdetést
Dan László testvér a KCA elnöke végezte a Róm 10:9-10
alapján, majd Kőszegi Dániel testvér szólt a bemerítésről,
mint szövetségekötésről, szerződésről. A bemerítést alulí-
rott, helyi lelképásztor végezte. Öröm volt megtapaszt-
alni, hogy nem személyválogató az Isten, hanem minden
népből kedves előtte aki féli őt és aki hozzá jön nem küldi
el. Testvéreink a lompérti és a sarmasági roma gyülekezet

tagjai lettek. Vágyunk az, hogy az Úr tegye őket állhata-
tossá a hitben, példás életű emberekké és bátor bizony-
ságtévőivé Annak, Aki élete árán váltotta meg őket bűne-
ikből! A képen balról jobbra: Székely Béla Dániel lp., Varga
Sándor és Eszter házaspár, Varga Magdolna, Ponta Dániel,
Dan László, Kőszegi Dániel. (Székely Béla Dániel lp.)

Fehérruhások Szilágysomlyón. Bana Sándor és fe-
lesége, Erzsébet örömmel tett bizonyosságot Jézus Krisz-
tusról, mint személyes Megváltójáról a bemerítés vizében

2019. június 23-án Szilágysomlyón. A Roma Gyülekezet
tagjai örömmel szolgáltak a gyülekezet felé, Isten igéjét
pedig Kovács József testvér hirdette. Felemelő, lelkesítő
ünnepi alkalom volt, amiért egyedül Istennek adjuk a di-
csőséget! Ő áldja meg az új tagokat gyülekezetünkben!
(Szekrényes Pál lp.)

Aranymenyegző Bályokon

2019. március 16-án családi körben ünnepeltük
meg Filep Miklós és Mária 50. házassági
évfordulóját. A megtett útra visszatekintve az ünnepeltek
kifejezték hálájukat Istennek a tapasztalt áldásokért.
Mindenért az Úr legyen a hála és a dicsőség! Isten házas-
ságukat 6 gyermekkel, 5 fiúval és egy lánnyal, valamint 10
unokával áldotta meg. Kívánjuk, hogy drága Mennyei
Atyánk áldja meg őket továbbra is hűséggel Isten és egy-
más iránt! (A család)

Gyülekezeti vén avatás Lecsméren

Örömnöpre gyűlt össze a lecsméri magyar baptista imaházba a népes testvériség 2019. június 30-ikán, reggel. Isten kegyelméből gyülekezeti vén avatásra készült a helyi gyülekezet Borzási Árpád testvér személyében. Több helyről is érkeztek vendégek, olyannyira hogy az imaház épületének udvarára is kellett székeket kitenni. A verőfényes vasárnap reggelen énekekkel, majd imádkozással jött a gyülekezet Isten

jelenlétébe. Ezután következett Dr. Borzási István lelkipásztor igehirdetése, majd pedig az avatás kultikus eseménye. Először Borzási Árpád testvér tett bizonytságot életéről, megtéréséről és arról, hogy miként bízta meg őt az Úr erre az új szolgálatra. Bizonytságtévése után következett az avatóbizottság tagjai által feltett kérdésekre való felelete, utána pedig kézrátétellel történő imádságban való felavatása. Az avatóbizottság tagjai a következők voltak: Dr. Borzási István, János Csaba, Király Tibor, Nagy B. István és Pardi Félix lelkipásztorok. Az avatás után köszöntések hangzottak el Árpád testvér és családja felé. A délelőtti istentisztelet Pardi Félix helybeli lelkipásztor rövid igei üzenetével ért véget. A helyi gyülekezet az istentisztelet végén nagy szeretettel látott vendégül mindenkit a művelődési otthonban, ahol a finom ebéd mellett kellemes beszélgetésekre is sor került rég nem látott testvérek között. A Szilágysági Missziókerület nevében is hadd kívánjunk Borzási Árpád testvér számára áldott szolgálatot, és családjának sok erőt! A lecsméri gyülekezetnek pedig köszönetet mondunk a szép ünnepély megszervezésért és szeretetteljes vendég szeretetükért!

„Oh Uram, segíts most; oh Uram, adj most jó előmenetelt!” (Zsolt 118:25)

János Csaba lp.

Jertek áldjuk Istent!

Kórustalálkozó volt a kolozsvári kerületben

Énekelj az Úrnak te egész föld! (Zsolt 96:1b), írja a Zsoltárok, és mi örömmel tettünk eleget az Ige felhívásának ez év júniusának első vasárnapján. Isten kegyelmét tapasztalva a tavaly júniusi közös éneklésben, a Kolozsvári Missziókerület II. Kórustalálkozóját is megszervezte gyülekezetünk.

Ebben az évben a magyarulói gyülekezet énekkara, a kolozsvári Ifikórus, a kolozsvári gyermekcsoport és a Kolozsvári Baptista Gyülekezet vegyeskara áldotta együtt és külön is Istent, zengve sok szép zsoltárt. Minden formáció két-két éneket énekelt, majd közösen énekeltek régi és új énekfeldolgozásokat: „Jertek, áldjuk Istent!”, „Én nem tudom mért szeretett úgy minket...” (Lisznai Gábor feldolgozásában), „Örvendtem mikor mondták nekem...” vagy „Isten élő Lélek szállj le ránk!”

Vendég igeszlónk Orosz Zoltán testvér, a Kolozsvári Magyar Pünkösdi Gyülekezetből a 138. Zsoltár alapján hirdette az Igét, kiemelve Isten nagy nevének tiszteletét, a lelki erő áradását, az Úr utainak hirdetését és az Úr dicsőségének magasztalását az éneklés és a dicséretetek által. Felhívta a figyelmünket, hogy mindezt tegyük tiszta szívvel, versengés nélkül, folyamatosan és legjobb tudásunk szerint, de mély alázattal. Borzási Pál tv., lónai lelkipásztor igei gondolata mellett felemelők és áldásosak voltak még az elhangzott bizonytságtévések és zsoltárok, valamint a hét közös ének, amit együtt zengett a kórusokkal a gyülekezet. A közös magasztalást a kolozsvári egyetemisták dicsőítő csoportja vezette.

Hálával köszönjük meg az Úrnak kegyelmét, hogy megtartott bennünket és lehetővé tette ezt az alkalmat, amely a dicséret és a magasztalás mellett közösségápolás is volt egyben. Külön megköszönjük a karmesterek: Jakab Endre, Balogh Arthúr (testvérünk kottagrafikával is szolgált), Nagy Dániel és Nagy Andrea munkáját, akik felkészítették a kórusokat, és nem utolsó sorban az énekkari tagok és a gyermekek áldozatos szolgálatát! Isten áldjon meg valamenyünk!

Kis-Juhász Vilmos lp.

Remény és rettegés

Három idézetet hoznék, régi baptista híradásokat, melyek a Nagy Háborút követő két magyarországi forradalommal állnak kapcsolatban. Az elsőnél maguk az egyházvezetők igyekeztek tiszteletüket tenni az új kormánynál. A másodikban annak aktivistái keresték fel a budapesti központot, csöppet sem békés szándékkal. A szemlélésben a kedves emlékű Zagoni Jenő, néhai kovásznai atyánkfiaának *Baptisták az első világ-háborúban* c. könyve volt segítségemre.

„Önök csak működjenek!”

A Magyar Nemzeti Tanács elnökének válaszából való ez a mondat. A nevét nem említette a Béke hírnök tudósítója. Viszont jó hosszan adta vissza – úgy következtetek, gróf Károlyi Mihály – beszédét. A frissen kinevezett kormányfő örömmel fogadta a baptista delegáció látogatását. Elveik hasonlóak, mondták, ők is teljes demokráciát akarnak. Ígéretet is tett, hogy az államot és az egyházat igenis szét fogják választani. Végül pedig ilyenképpen bátorított: Önök csak működjenek! Eljött az ideje annak a papságnak, mely lelke mélyének meggyőződéséből működik és a nép szívét átalakítja. 1918. november 5-e volt aznap. A héttagú küldöttségből bemenetelre ketten kaptak engedélyt, Udvarnoki András egyházelnök és Csopják Attila. A főszerkesztő testvér szólt, és nyilvánította ki a baptisták Isten akarata szerinti engedelmességét a független, önálló, szabad Magyarországnak és a Magyar Nemzeti Tanácsnak. Alig egy héttel korábban zajlottak az őszirózsás forradalom tüntetései – nagyobb zavargások és vérontás nélkül, tette hozzá az újságcikk. Polgári kormány alakult. Óriási lelkesedés övezte. Úgy tűnt, hogy egy teljesen új és jobb világ érkezik.

„Úgy raktuk össze filléreinket”

A kibontakozás rendre megtorpan. Ugyan törvényeket alkottak az általános választói és polgári szabadságjogok biztosítására, valamint a földosztásra, de emez utóbbinak a megvalósítása már elmaradt, egyedül Károlyi kezdte meg saját birtokai felosztását Kápolnán – jegyzi meg Harmat Árpád Péter történész. És bár számos munkásbarát intézkedést is foganatosítottak, ennek ellenére – Romsics Ignác történész Magyarország 1918–1919-ben c. tanulmánya szerint: „1918 végén, 1919 elején emberek tízezrei éltek korábban elképzelhetetlen nyomorban: éhezve, fázva, meleg ruha és fedél nélkül”. A belső válságot fokozta a cseh, francia segédlettel a szerb és román csapatok területszerző előnyomulása: Felvidék, Délvidék és

Gróf Károlyi Mihály miniszterelnök,
Udvarnoki András és Csopják Attila

Erdély elfoglalása. A kilátástalan helyzetben, '19. március 21-én kommunista hatalomátvétel történt és a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltása. Utóbb a Béke hírnök vörös uralomként emlegette, amely „mézes ígéreteivel megnyert egyes tömegeket, és azután rombolni kezdett minden téren, és azon igyekezett, hogy a vallás, a hit kiirtásának és Isten neve a szívekből kivetessék”. Májusban a baptisták Kistemplom utcai irodájából egy ún. likvidáló bizottság elvitte majdnem az összes pénzüket, több mint százezer koronát. Hiába hivatkoztak arra, hogy ők soha nem kaptak egy fillért sem az államtól, sem más társulattól, hanem „úgy raktuk össze filléreinket, hogy fenntartsuk árváinkat, rokkantjainkat, lapjainkat és egyházi szolgálóinkat”. Csak nagy rimánkodásra sikerült ötezer koronát visszatartaniuk az árvák és özvegyek életszükségleteire. (Több heti utánajárással a pénzt visszakapták, viszont ún. fehér pénzben, amit a lakosság bizalmatlanul kezelt, s megbízható pénznek továbbra is a régi bankókat, a kék pénzt tartotta.) Júliusban betiltották a Béke hírnök megjelenését. A hónap utolsó napján a könyvüzletükben levő összes könyvet vitték el.

„Induljunk lelki munkára”

Szerencsére már másnap, 1919. augusztus 1-én, ennek épp száz éve, elbukott az orosz-szovjet mintára elgondolt proletár forradalom, újságolta örömmel szüneteltetése után a Béke hírnök. Közlötték azt is, hogy visszakapták a könyveiket, viszont a „traktátok” kivételével. És szóltak a misszió folytatásának szándékáról is: „Most arra kell törekednünk, hogy mihelyt a közlekedés megjavul, teljes buzgalommal induljunk lelki munkára.” De az élet még zűrzavarosabb lett, legalábbis késő őszig. Rettegés és reménykedés váltogatják egymást még azontúl is. Viszont reánk nézve ez egy más – együtt, de már elválasztva – történet.

Vélekedés a hatalomról

Négy rezsimet éltem meg, de egyik sem volt jó – szokta mondani a most augusztusban 91. évét töltő apukám. Ki-

jelentését próbáljuk enyhíteni, hogy hoztak azok a rendszerek jót is. Persze, kiértjük belőle a „kis ember” panaszát, hogy neki mindig csak a neheze jutott. Ugyan magunk is gyakran tévovázunk, reménykedjünk-e, vagy rettegjünk az épp uralkodó hatalom felől? A keresztyéneknek tudomása van az emberiség bűnben elbukott voltáról, ami visszatartja őket attól, írja Bruce Milne teológus A megismert igazság c. könyvében, hogy alaptalanul legyeknek bizakodóak. Hiszen mindegyik új kormányzati rendszer magát egy tökéletes emberi közösség létrehozójának tekinti. Elégtelen viszont az erre irányuló erkölcsi javító szándék és önuralom. A hívó ember ezt hamarabb felismeri. Ne lepődjünk meg hát, tanácsol az író, ha különféle társadalmi rendszerek omlanak össze, vagy úgymond nagy emberek gyengeségei látnak napvilágot. És bátorít is: a társadalmi élet Isten ajándéka, embertársainkat szeretnünk kell, hiszen ők is teremtmények, s ezért jólétükkel őszintén kell törődnünk minden szinten.

Szilágyi László

Felvételi a nagyváradi Timóteus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet az alapfokozatra és a levelező tagozatra. **Az alapfokozat** hétvégén történik, (péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között). **Kurzusaink:** Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Apologetika, Lelkigondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítsunk, Szövetségek, Evangélizáció és Tanítványság, Róma-Galata levelek, Keresztyén élet, Etika, Genezis. **A levelező tagozat** hallgatói évente ötször jönnek konzultációra és a következő kurzusokat vehetik át: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levelek, Keresztyén élet, Evangélizáció és tanítványság. Mindkét tagozatra a **felvételi 2019. szeptember 28-án délelőtt 10 órakor kezdődik a bibliaiskolánál!**

Iskolánk nyitva áll mindenki előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott felmérni és 2) egy interjú. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a bibliaiskola titkárságán (oktatási épület 11-es szoba) vagy a szövetség irodáján kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: bimo.oradea@gmail.com. **(Giorgiov Adrián)**

Felvételi a teológiára

A **BTA** felvételit hirdet a 2019/2020-as egyetemi évre a következő szakokon:

– **lelkipásztori szak - alapképzés (BA- licenciátus diploma).**

A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi - és nő tagjai.

A képzés a lelkipásztori szakon 8 félévet ölel magába (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

– **Kántor szak - alapképzés (BA- licenciátus diploma).** Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi - és nő tagjai. A képzés 6 félévet ölel magába.

Szintén a 2019/2020-as egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA), a baptista teológia tagozaton** azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket.

A képzés 4 félévet ölel magába.

A **mesterképzésen** belül lehet jelentkezni **zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt:

<http://www.rmbgysz.ro/teologia>

További információk végett érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700)

Jelentkezési határidő: 2019. szeptember 5.

Fazakas György, oktatásért felelős alelnök
Giorgiov Adrián, dékán

Építs a Kősziklára!

A ZILAHÍ DÁVID ÓVODA ALAPKÖLETÉTELE

2019. június 2-án alapköletéti ünnep volt a zilahi baptista gyülekezet életében. Isten kegyelméből és a magyar állam jóvoltából egy új óvoda és bölcsőde épülhet a gyülekezet mellett. A Dávid Keresztyén Óvoda 28 éve működik a zilahi baptista gyülekezet szárnyai alatt, így elérkezett az idő, hogy az óvodai oktatás egy új épületben folytatódjon.

Az elmúlt hónapban Szilágymegye és Zilah városát feletébb megviselték az egymást érő természeti katasztrófák. Május 1-én a Richter skála szerint 4,2 erősségű földrengés rázta meg a környéket. Május 28-án tojás nagyságú jégdarabok hullottak a városra, s ez nagy károkat hagyott a háztetőkben, kertekben és az autókban. A sok esőzés után megáradtak és kiöntöttek a Szilágymegyei folyók és patakok. Ezek után hisszük, hogy Isten nem véletlenül helyezte a szívünkbe azt a mottót, hogy „Építs a Kősziklára!”

Az ünneplő gyülekezetet a Dávid óvoda növendékei köszöntötték énekekkel és csengőjátékkal, majd azok akik részt vettek a gyülekezetnél szervezett gyereknapon. A gyermekek nemcsak az énekekben, de a pólóikon is azt hirdették, hogy „Jézus a Kőszikla!”

János Csaba nagybányai lelkipásztor, a szilágysági baptista missziókerület elnöke a Mt 7:24-29 ígérés alapján prédikált az okos és a bolond építőmester példázatából. „Nem mindegy, hogy milyen alapra helyezük életünket. A siker, gazdagság, egészség, család, hírnév mind csak mulandó dolgok, és aki ezekre támaszkodik hamar elveszíthet mindent.” Testvérünk sok megtörtént esettel illusztrálta, milyen hamar derékba törhet valakinek az élete. Azok, akik az Úr Jézusban bíznak, bármilyen tragédia történjék is velük, nem fognak összeroppanni, mert a Kősziklán áll az életük és reménységük nem csak e világra szól! Aki Istenben bízik az el tudja mondani: „Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az ő neve!”

Nagy Ferencz helyi lelkipásztor egy emlékiratban ismertette a Dávid Keresztyén Óvoda múltját, jelenét és a jövőbeli terveket. Ezt

az emlékiratot, az óvodások rajzait, újságokat, és a gyülekezet tagsági nyilvántartásának másolatát egy idő kapszulába zárta, emlékül a jövő nemzedék számára.

Az ünnepséget megtisztelték jelenlétükkel Kecskés Tibor, vezető konzul Magyarország kolozsvári konzulátusa részéről, Szilágymegyei Róbert István, Szilágymegye Tanácsának alelnöke, Fazakas Miklós, Zilah város alpolgármestere, a zilahi gyülekezet elöljárója, Lakatos Sándor, a zilahi RMDSZ elnöke, Dari Tamás főtanfelügyelő-helyettes, a megyei tanfelügyelősége részéről, Hari Tünde inspektorasszony, Simonfi Mária megyei tanácsos, Elekes Tamás a tervezők képviselőjében (S.C. Delta Quantum Expert S.R.L., S.C. Maier Studio 3 S.R.L., S.C. Tuz Proiect IG S.R.L.), Forgács Mihály a FORSACOM építkezési vállalat vezérigazgatója, Veres Teréz a Dávid Keresztyén Óvoda igazgatónője és még sokan mások.

Az alkalom végén az ünneplő gyülekezettel kivonultunk az új óvodaépület telkére. Megemlékeztünk Jézus Krisztusról, aki bár emberektől megvetett volt, de Istentől kiválasztott és így becses sarokkő lett. Erre a sarokkőre kell épüljön a mi keresztyén hitünk is. A helyszínen megtörtént az időkapszula elhelyezése és a hivatalos alapköletétel.

Hálásak vagyunk, hogy a sok esős idő után Isten megajándékozott minket egy csodálatos napsütéses vasárnapkal és egy ilyen kiváltságos lehetőséggel, hogy új óvodát építhetünk. Bár Isten megengedi a próbákat, de ezek által is erősíti hitünket. Legyen ez az épület is és az óvodai tevékenység Isten dicsőségére!

Gyermeknap másként

A gyermeknap mindig egy olyan különleges pillanata az évnek, amikor egy kicsit jobban odafigyelünk a környezetünkben élő csemetékre. Azonban nem szabad elfeledkeznünk azokról sem, akik lehet kicsit másképp élnek, mint mi. Június 15-én a zilahi gyülekezet önkéntesei immár harmadik alkalommal szerveztek gyereknapot fogyatékkal élő gyerekek és családjaik részére. Több mint 70 résztvevő gyűlt össze Szilágy megye minden részéről, hogy egy vidám napot töltsünk együtt a Meszes-tetőn.

A programot közös áhítattal kezdtük, melynek során megértettük, mit jelent a kösziklára építeni. Bármilyen helyzetben is legyünk, az egyedüli megtartó erő az Úr Jézus Krisztus. A viharok, amik érnek minket, csak akkor veszélyesek, ha homokra építjük a házunkat. Felemelő érzés volt együtt játszani a sérült gyerekekkel. Jó volt látni azt az önzetlen szeretetet, ahogy egymást segítik és bátorítják. Kimondhatatlan szeretettel és hálával tudják viszonzni a törődést, amit nagyon igényelnek is.

Az édesanyáknak is lehetőségük volt együtt beszélgetni és terheiket megosztani. Mindenki számára igazi kikapcsolódás volt ez a nap. A sok móka és kacagás után egy finom bográcsos elégitette meg éhségünket. A nap végén szimbolikusan minden gyermek kapott egy oklevelet, ezzel a mottóval: „Kedves vagy az én szemeimben, becses vagy és én szeretlek.” (Ézs 43:4b) Azt szeretnénk, ha ezek a gyermekek és családtagjaik is megértenék, hogy Isten szemében mindannyian értékesek vagyunk. Ezért kell szeretnünk egymást és odafigyelnünk egymásra még akkor is, ha ők kicsit más milyenek, mint mi.

Nagy Anna

Gyermeknap másként Zilahon

**Gyémántmenyegző
Szöllősen**

Gyémántmenyegzői istentiszteletre került sor február 24-én, az érszöllősi gyülekezet életében. Az idős **Erdei házaspár, Imre** testvér és **Katalin** testvérnő a közösséggel együtt adtak hálát az Úrnak azért a hat évtizedért, amelyet boldog házasságban tölthettek el. 60-ik házassági évfordulójuk alkalmáról megemlékezve a gyülekezet részéről Híri János elöljáró testvér köszöntötte testvéreinket a 34. Zsolt verseivel, majd a körzet ügyintéző lelkipásztora, János Levente az Ef 5:31-33 alapján szólt, arról a „nagy titok”-ról, amely egybe szerkesztette Krisztust az Egyházzal, és két fiataalt is megtart boldog házastársi kapcsolatban. Az idős házaspárt a Tit 2:1-5 verseivel köszöntötte: „a hitben, a szeretetben és az álhatatosságban egészségesek... tanítsanak a jóra”, bátorítva testvéreinket a közösség gyakorlására, amelyre házuk ajtaját is megnyitották és a szolgálatra. Erdi Imre testvér és Katalin testvérnő rövid bizonyágtételükben a JSir 3:20-24, valamint a 119. Zsoltár 49-50. igeverseit felolvasva hangsúlyozták: „egyedül a szeretet megadásával tartozunk egymásnak” és „legyünk készen Krisztus eljövetelére, vagy az elköltözésre e földi életből”. Kívánjuk, Isten áldását reájuk és családjukra! **(János Levente lp.)**

Jézus a kőszikla!

Gyermeknap volt Zilahon

Ajúnus 1-ét magába foglaló hétvége a gyerekeké volt a zilahi magyar baptista imaházban, ahol gyermeknapot ünnepeltünk. A sokszínű gyereknap program reggel tíz órakor kezdődött regisztrációval. Mint kiderült, gyülekezetünk programjának híre sok helyséből idevonzotta a csemetéket (Zilah, Egrespatak, Magyargoroszló, Krasznahorvát, Nyirsid, Bagos, Ákos, Szilágyfőkeresztúr, Kraszna, Szilágysszentkirály, Mocso-lya, Panit, Szilágycseh, Nagyvárad, Kolozsvár). A bejelentkezés után a résztvevők felvehették a már hagyományossá vált gyereknap pólót, amin az idei gyereknap mottója hirdette: „Jézus a kőszikla”. Az alkalom vidám énekléssel, ismerkedéssel és közös játékkal folytatódott.

Az idei bibliai történet a bölcs és a bolond házépítőről szólt (Mt 7:24–29), akik közül egyik a kősziklára, másik a homokra építette a házát. A vihar próbáját csak a sziklára épített ház állta ki. A tomboló vihar erejét nem volt nehéz elképzelni, ugyanis a gyerekek többsége átélhette azt pár nappal korábban. Kovács Barna és felesége Judit, tapasztalt gyereknap tanítók – a nemzetközi Child Evangelism Fellowship (CEF) munkatársai – interaktív előadással tették érthetővé Jézusnak ezt a példázatát. A gyerekek megérthették, hogy életük legbiztosabb alapja Jézus, a Kőszikla, hiszen a sikerre, a pénzre, az egészségre alapozott élet homokra épített házként omlik össze, ha vihar, nehézség támad. Aranymondásként azt is megtanulták a gyermekek, hogy az okos ember kősziklára építi a házát (Mt 7:24). A tanult énekek még jobban elmélyítették a történet üzenetét: „A homok nem

valami jó alapanyag, amit arra építész az nem biztos, hogy megmarad ...”, „... Inkább a sziklán álljon fent a ház, legyen a szilárd kő alapon erős vár. És ha szél fúj, zúg az ár ott a béke Istene vár!” Felemelő érzés volt hallgatni a témához kapcsolódó énekeket, amit a több mint 200 gyerek rövid idő alatt megtanult és lelkesen énekelt.

A kiadós ebéd után szükségessé vált a mozgás, ugrálás, ezért sorra került a várva várt vetélkedősorozat: gyorsfutás, célba dobás, célba rúgás és távolugrás. Miután a versenyeken, vetélkedőkön a gyerekek kimelegedtek, megpihenhettek a változatos és kreatív kézműves foglalkozásokon, ahol különböző állomáshelyeken gyakorolhatták a papírhajtogatás művészetét, a mézes pogácsa házikók díszítését hagyományos írókával, fehér kövecskék kifestését és kipróbálhatták a szalvétatechnikát is.

Végül eljött az eredményhirdetés, ahol bár sorrendet hirdettünk, és oklevéllel, éremmel és ajándékkal jutalmaztuk a legjobbakat, fontosnak tartottuk megemlíteni, hogy minden versenyző nagyon ügyes volt. A gyerekek és az őket elkísérő szülők jól érezték magukat. Hálásak vagyunk Istennek, hogy létrejöhett ez a szép nap. Jó látni, hogy mindig vannak önkéntesek (idén több mint 40-en), akik odaszánják az idejüket, energiájukat arra, hogy örömet szerezzenek sok gyermeknek.

Külön köszönet illeti a támogatókat is, hiszen egy ilyen nap anyagi költségekkel is jár. Támogatók: a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt., a Communitas Alapítvány, Szilágy Kulturális Egyesület és önkéntes adakozók.

Nagy Attila és Katalin

Teológiai évváró volt Váradon

Idén a nagyváradi bibliaiskola mellett a Teológia is a váradai 1. sz. gyülekezetben tartotta évváróját, június 30-án. A jelenlegi 36 hallgatóból 11-en végeztek idén, köztük 9 lelkipásztor, akik a mesteri fokozat kurzusait látogatták. Bár a lényeg – az államvizsga – még hátravan, testvéreink örömmel gyűltek össze hálát adni Istennek az elmúlt három év tanulságaiért. Mint több végzős hallgató bizonyosságtételében elhangzott, ezek a tanulságok nemcsak fejben rögzültek, de mindegyikük szívére, hozzáállására, motivációjára is jó hatással voltak a képzés éve.

Kovács Efraim kolozsvári mérnök azért fejezte ki háláját bizonyosságtételében, hogy laikus alapidplomásként tanulhatott teológiát mester fokon, hiszen a teológiai képzés hosszú ideig csak a lelkipásztorok kiváltsága volt. „Végzős, érettségiző fiam mondta, hogy majd ha mindketten túl leszünk a vizsgákon, majd rakunk egy jó nagy tüzet a könyveinkből. Mondtam neki, hogy én ellenkezőleg, még gyűjteni akarok hozzájuk.” „Áldjad, lelkem, a dicsőség Urát,” és „Örökké hű az Úr!” – énekelte a hallgatókból verbuvált, spontán kórus.

Alkalmi igét Kis-Juhász Vilmos, teológiai tanár, a kolozsvári gyülekezet lelkipásztora, a Szövetség korábbi oktatási alelnöke hirdetett a Mt 28:16-20 alapján a lelki szolgálatban felismerhető szintkülönbségekről. „«A tizenegy tanítvány elment Jézushoz a hegyre, ahova Jézus rendelte őket.» Galileában, a tengerparton kezdődött a tanítványság, de nem ott ért véget, hanem a hegyen, Jé-

zussal. Mind tanítványok vagyunk, csak az a kérdés, hogy milyenek. Isten előkészíti a jócselekedeteket, nekünk csak járunk kell bennük. Átveszem-e, teszem-e azokat a szavakat, amikért ő odarendelt a hegyre?”

A évet záró diákok soraiban természetesen ott voltak a lelkipásztori szak nappali tagozatos hallgatói is, akik a teljes idejű szolgálat végzése céljából tanulnak. (G. G.)

A HÓNAP ÁHÍTATA

Péter konfrontálódása

– Gal 2:11-21

Manapság egyre inkább teret hódít az a gondolkodás, hogy ha valakivel ellenkező véleményen vagyunk, nem értünk egyet gondolkodásával, életstílusával és cselekedeteivel, akkor biztosan gyűlöljük az illetőt, vagy félünk tőle. Nehezen fér bele sok mai ember felfogásába, hogy létezik szeretetből fakadó, jószándékú, építő, pozitív változást célzó kritika. Emiatt – a szeretetre hivatkozva – messzemenően elnézővé és gerinctelenné kezd válni a mai társadalom. Ma esti igénkben Pál és Péter nyílt összeütközésével találkozunk. A dolgok háttérében az volt, hogy Péter – félelemből – engedett egy Jeruzsálemből érkezett csoport nyomásának, és képmutatásba keveredett. Korábbi gyakorlatától eltérően, nem ült többé egy asztalhoz pogány származású keresztyén testvéreivel. Tettének komolyságát súlyosbította, hogy – ahelyett, hogy megintették volna –, vele együtt színészkedtek a gyülekezet zsidó tagjai, még Barnabás is, veszélybe sodorva ezzel a pogányságból megtértek és a zsidó származású keresztyének egységét, valamint a Krisztus evangéliumának tisztaságát. Amikor Pál erről tudomást szerez, mindenki előtt nyilvánosan megfeddi őt méltatlan viselkedése miatt. Péter ismerte Isten kijelentését a pogányokkal kapcsolatban. Őt maga Isten győzte meg Joppében és Cézareában arról, hogy Isten nem személyválogató, hanem „minden nép között kedves előtte, aki féli őt, és igazságot cselekszik” (ApCsel 10:35). A baj az volt, hogy nem mert meggyőződése szerint cselekedni, amikor olyan társaságba keveredett, ahol az övével ellentétes nézetet vallottak.

Eből a történetből levonhatunk néhány fontos tanulságot: Nem elég megismerni lelki igazságokat. A meggyőződésünk szerint kell élnünk. Lelki tartás kell ehhez. Környezetünk nagy hatással van viselkedésünkre, lelki formálódásunkra. Ha Péter apostol félelemből képes volt tagadásra, majd képmutatásra is, bennünket is meg fog próbálni az ördög. Legyünk éberek, és álljunk ellent a gonosznak! A bűnt meg kell ítélni, függetlenül attól, hogy ki követte el. Ha a bűn nyilvános, akkor, mint Pál, nyíltan kell rendre utasítani a bűnöst, de ha a vétekről nem sokan tudnak, akkor kövessük Jézus parancsát, és intsünk négy, hat vagy több szem között! (Áhítat 2019 – Püskök Dániel lp., Torontó, Kanada)

A MEGTARTÓ ERŐ

Mindannyian olykor kérdésekbe ütközünk: mi lett volna, ha...? Miért...? Mi lesz, ha...? A kísértő minden igyekezetével azon van, hogy beleültessen az aggodalom hintaszékébe, ahol tétlenül üldögélve kérdéseken rágódunk, úgy a múltra, a jelenre, mint a jövőre nézve.

Hívó fiatalokként most, amikor az élet kibontakozóban van, azt tapasztaljuk, hogy különös céltáblái vagyunk a nyílként belénk hasító kérdéseknek, amelyek az aggodás, kételkedés és hálátlanság bűnös fergetegébe próbálnak beletaszítani. Tanulmányaink során sokszor dilemmában vagyunk, és a számunkra – de a Mindenható számára nem! – homályos dolgokon törjük a fejünket: mi lett volna, ha nem ide jövök továbbtanulni? Miért engedte meg Isten, hogy ebbe a nehéz helyzetbe kerüljek? Miért nem az erősségeim vannak számon kérve? Mi lesz, ha nem sikerül a vizsgám? És még sorolhatnánk...

Ilyen és ehhez hasonló kérdések leginkább a vizsgák ideje alatt merülnek fel bennünk, és komoly hitpróbának vagyunk kitéve arra nézve, hogy ki is a mi Istenünk, milyen Ő valójában, s mennyire hisszük ezt el gyakorlatilag is. Tudniillik Isten hűséges: „nem maradok el tőled, sem el nem hagyok téged” (Zsid 13:5), mindenható, hiszen: „amit akar, azt mind megcselekszi” (Zsolt 115:3); szuverén: „van ereje ahhoz, hogy megsegítsen vagy elbuktasson” (2Krón 25:8), ugyanakkor féltőn szerető, ezért minden javunkra szolgál, ha Őt szeretjük, és a minden, az minden, ezért Istené a dicsőség! Igen, az Ővé minden tisztesség, mert Ő a hegyek és a völgyek Istene is, és minden helyzetben Ő a mi legfőbb motivációnk és megtartó erőnk. Amikor mi gyengék és tehetetlenek vagyunk, akkor Ő erőforrásként buzog fel az életünkben. „Annakokáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban Krisztusért; mert amikor erőtelen vagyok,

akkor vagyok erős” (2Kor 12:10). Így, amikor a környezetünkben levő emberek csodálkoznak, hogy mi tartott, illetve tart meg minket, mi ad erőt a szürke hétköznapiakban, miért nem égünk ki a vizsgaidőszak alatt; Istennel dicsekedve elmondhatjuk, hogy Ő a kulcsa mindennek, Igéje mellett az Ő jelenlétében időzve feltöltődünk és újult erővel haladunk tovább az úton.

Soli Deo Gloria! Mindenért Istené a dicsőség! Azért is, hogy az elmúlt két hónapban sok fiatal elballagott a középiskolából vagy az egyetemről, és nem akármilyen élettapasztalatra tett szert az Élet Fejedelmének az oldalán. Az alábbiakban három készséges fiatal beszámolóját olvashatjuk arról, hogy miként vezette, bátorította és áldotta meg őket Isten. (Bátori Melinda, Torda)

Mikor eldöntöttem, hogy egyetemre megyek, kértem Isten tanácsát, és azt, hogy vezessen mindenben. Mottóm a következő igevers volt: „Bölcscsé teszek és megtanítalak téged az útra, amelyen járj; szemeimmel tanácsollak téged” (Zsolt 32:8). Ez a mai napig bátorítás, erősítés számomra. Mivel Isten nem dönthet helyettem, ezért én kellett meghozzam a döntést, és mikor ez megtörtént, első évben az órákon azon gondolkodtam, hogy vajon Isten hogyan fogja formálni az életemet? Vajon amit tanulok, azt fogom-e tudni alkalmazni a munkám során az életben is? Nagyön alkalmatlannak és tudatlannak éreztem magam, és ezekre rátett egy lapáttal a szemeszteri gyönyör: a szesszió! Mikor túlestem az első vizsgaidőszakon, rájöttem, hogy ez nem is volt olyan nehéz, mert végig ott volt velem Isten! Megtanultam azt, hogy ha Istenre bízom a nehézségeket, aggodalmakat – és ami a legfontosabb, hogy tanulok –, Ő közben tartja, és békeséggel tehetem le a vizsgáimat. Négy egyetemi év

elteltével rengeteg tapasztalatot szereztem úgy szakmailag, mint lelkiileg is. Nem bántam meg, mivel Isten abban a városban adott egy nagyon szuper ifjúsági közösséget, ahova beilleszkedhettem! Így könnyebb volt vizsgázni is, tudva, hogy többen imádkozunk és támogatjuk egymást a vizsgaidőszakban.

Most már végeztem, elkezdődött a nagybetűs élet, és a szakmámban dolgozhatom, ezért nagyon hálás vagyok Istennek! **(Szabó Gedeon, Nagyvárád)**

Három éve, az érettségi vizsga előtt, az volt bennem, hogy most már végre megvalósíthatom a terveim, beiratkozhatok arra az egyetemre, ahol gyerekkori álmom szakmáját sajátíthatom el. Akkor nem is gondoltam arra, hogy megkérdezzem Istent, hogy ez az Ő terve számomra vagy sem. Pár nappal az érettségi előtt beszélgettem egyik ismerősömmel, és őszintén megkérdezte tőlem: te biztos ezt akarod? Akkor kaptam észhez, hogy eddig csak az én terveimet akartam megvalósítani, Isten akaratát figyelmen kívül hagytam. Elkezdtem imádkozni, letenni Elé terveim és szándékaim. Pár hét után kaptam választ, hogy menjek egy másik szakra, és látni fogom, hogy ott megáld. Nem akartam elfogadni, mert képtelennek tartottam magam arra, hogy azon a szakon befejezzem az egyetememet. Végül elfogadtam, és Istenbe vetett hittel kezdtem el tanulmányaimat Kolozsváron 2016 őszén, tudva azt, hogy Ő hűséges lesz és betartja az ígéretét. Elsőéves egyetemistaként nehezen találtam meg a helyem az új környezetben, de pár hónap után sikerült beilleszkedni a helyi Egyetemista Ifibe, ahol a három év alatt többet kaptam, mint amennyit nekem sikerült adni.

Voltak időszakok, amikor Isten megpróbált, hogy még mindig olyan hittel kapaszkodok-e ígéretébe, mint az elején, vagy kezdek a magam észére támaszkodni. Hálát adok azért, hogy nem engedte meg, hogy eltávolodjak tőle. Elmondhatom, hogy kegyelméből a kapcsolatom Vele szorosabb lett.

Mint minden egyetemista diák életében, nekem is voltak olyan időszakok, mikor nem láttam a fényt az alagút végén, ilyenkor mindig csodálatos módon bátorítást kaptam egy igeverst, egy ének szövege vagy egy barát szavai által. Ebben az időszakban értettem meg, hogy mennyire fontos az Isten jelenlétében, csendességben töltött idő, ahol megnyugvást, békességet, új erőt kapok.

Még az egyetem elején kiválasztottam mottómnak a

következő igeverset: „Tedd meg mindazt, ami a kezed ügyébe esik, és amihez erőd van” (Préd 9:10). Isten nem díjazza a lustaságot, és ha mi nem tesszük meg a rajtunk álló részt, akkor Ő nincs mit megáldjon.

Lehet, hogy sokan közületek most álltok pályaválasztás előtt, így bátorítani szeretnék, hogy kérdezzétek meg Istent, hogy hol szeretne titeket látni, hiszen majd mikor nehézséggel fogtok szembenézni, sokkal könnyebb lesz, ha tudjátok, hogy nem csak a ti választásotok volt, hanem a helyeteken vagytok. Nekünk hívőknek nem az a kérdés, hogy valami jó nekem vagy sem, hanem, hogy mi az, amit Isten eltervezett számunkra. **(Domocos Klaudia, Szilágypanit)**

Az elmúlt pár hét különleges volt számomra, hiszen az érettségi izgalmait élhettem át. Bár nehéz volt, de az a tudat, hogy van mellettem Valaki, rengeteget segített.

Az érettségre való felkészülés során kaptam egy igeverset, ami egész végig bátorítás és egyben figyelmeztetés volt, hiszen Ő azt mondta: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz” (2Kor 12:9). Isten sok mindent tanított ez az idő alatt, amiért nagyon hálás vagyok. Ráébredtem arra, hogy olyan könnyen, talán már megszokásból is ki tudom mondani azt, hogy legyen meg Isten akarat. Ezzel nincs is semmi baj egészen addig, míg ez meg-
egyezik az enyémmel! Volt egy elképzelésem arról,

hogy milyen jegyeket szeretnék kapni, és tudtam, ehhez az szükséges, hogy azokat a tételeket kapjam, amelyek a legjobban mennek. Viszont ez az én akaratom volt, Istené más. Gondolom nem nehéz kitálni, hogy nem azokat a tételeket kaptam, amelyeket a legjobban szerettem volna. Most már kezdem érteni, Isten miért látta ezt így jónak. Emiatt valóban erőtlennek éreztem magam, és tudom azt, hogy az a jegy, amit kaptam, nem az én érdemem!

Isten minden reggel meglepett egy-egy igeverssel, ami nyugalmat adott. Ráadásul eszembe juttatta, hogy bízzak rá mindent, például ez az igeverst által: „Az Úr harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg” (2Móz 14:14)! Ezért tudok hálás lenni, mert érezhettem Isten jelenlétét végig, az Ő gondviselését és kimondhatatlan szeretetét! **(Moroz Hannelore, Szatmárnémeti)**

■ Az Aradi Reménység Baptista Gyülekezet testvériségét mélyen megdöbbentette † **Kis Juhász Irma** testvérnő hirtelen elköltözése, 2019. június 6-án. Drága testvérnőnk 1947-ben született Sámsonban, és hűségesen szolgálta az Urat egészen

élete végéig. 1975-ben költöztek Aradra, és 52 évig élt boldog házasságban ma is életben levő, gyengélkedő férjével, Ernővel. Testvéreivel, Piroskával és Annával, gyermekeivel, Adállal és Zsolttal, az unokákkal és a népes gyászoló gyülekezettel kísértük utolsó földi útjára. A temetési istentiszteleten Pavel Gag, Simon András és Sallai Jakab lelkipásztorok szolgáltak, valamint Varga Géza, gyülekezeti vén. Testvérnőnk hazament, célba ért. Hite és szolgálata példa marad számunkra. **(Sallai Jakab lp.)**

■ 2019. június 7-én kísértük utolsó útjára Biharon † **Bátori Istvánt**, akinek 68 évet ajándékozott Teremtője. Élete utolsó hónapjait betegségben töltötte, szeretett felesége ápolta. A gyászistentiszteleten Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor a Jón 3:1-4:2 alapján buzdított a hallgatóságot, hogy idejében térjünk a mi kegyelmes Urunkhoz. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak. **(Albert István Zsolt lp.)**

■ 2019. június 11-én temettük † **Szűcs Katalint Kolozsváron**, ahol a helyi gyülekezet hűséges tagja volt. Istenünk 2019. június 8-án, 90 évesen szólította magához testvérnőnk. Gertyenesen született, itt töltötte gyermekkorát, itt tért meg és merítkezett be 1946-ban. 1951-ben házasodott össze Mucsi Mátyással, és megszülettek fiaik, János és Ferenc. 1996-tól özvegységben élt, és Kolozsvárra költözött, fiához. 2017-től rákbetegséggel küszködött, majd idén júniusban az Úr magához hívta. 2019. június 10-én a kolozsvári temető kápolnájában megtartott búcsúistentiszteleten Szűcs Sándor lp. szolgált Igével a Dán 12:3 alapján, majd Bálint Pál ny. lp. olvasta fel a nekrológot. Záróimát Kisjuháász Vilmos a kolozsvári gyülekezet lelkipásztora mondott. A temetőkertben Oláh Lajos lp. hirdette a feltámadás evangéliumát. A gyászistentiszteletet emelte az összevont énekhar szolgálat a Kisjuháász Vilmos és Szűcs János testvérek vezetésével.

■ Megrendült szívvel, de Isten akaratában megnyugodva vettük tudomásul, hogy édesapámat, † **id.**

Horváth Ferenc testvért, az Úr 85 éves korában, 2019. június 11-én Nagyváradon elszólította e földi létből. Néhány évi betegeskedés után, súlyos agyvérzést követően költözött el az örök hazába. A temetési istentiszteletre január 15-én került sor a

nagyváradai Rulikowski temető városi ravatolozójától. A jelenlévő családtagok, rokonok, ismerősök és gyülekezeti tagok számára Borzási Pál magyarlónai lelkipásztor hirdette a vigasztalás igéit a Jel 21:1-5 alapján, a mennyei Jeruzsálemről, melyet Isten készít az Őt szeretők számára. Az igehirdetést követően a nekrológot Budai Lajos Dániel nagyváradai lelkipásztor olvasta fel. A gyászistentiszteleten a nagyváradai 1-es számú gyülekezet énekcsoportja énekelt alkalomhoz illő énekeket. A nyitott sírnál Borzási István krasznai lelkipásztor hirdette Isten igéjét, a hantoláskor énekelt az énekcsoport, valamint Székely András trombitán adta elő „Ha az út végéhez érkezem” című éneket.

Id. Horváth Ferenc a Bihar megyei Gyantán született 1934. január 17-én, baptista hívő családban. Születése után néhány évvel családja a Bihar megyei Árpádra költözött. Az általános iskolát Árpádon végezte, gyermek- és ifjúkori éveire hatással volt a helyi baptista gyülekezet. A katonai szolgálatot munkaszolgálatosként Temesváron töltötte, ahol alkalma volt kitanulni az ács-mesterséget. 1967. december 16-án házasságot kötött Kása Irmával, akivel Nagyváradon telepedett le. Házasságukat Isten egy fiúgyermekkel, Ferencel áldotta meg. Feleségével 51 és fél évet élt boldog házasságban, a jó Isten kegyelméből. 1969. augusztus 31-én részesült újszövetségi bemeztetésben Megyesi József lelkipásztor által. A nagyváradai 1-es számú magyar baptista gyülekezet hűséges tagja volt egészen haláláig. Rendszeresen látogatta az istentiszteleteket, amíg egészségi állapota és előrehaladott életkora megengedte. Alázatos, szerény, bibliaolvasó, hívő ember volt. Id. Horváth Ferencet gyászolják: felesége, Irma; fia, Ferenc; menyje, Ildikó; unokája, Ádám; rokonai, ismerősei, és a nagyváradai magyar baptista gyülekezet testvérisége. A viszontlátás reményével, emléket szívünkben megőriz-zük. **(Fia, ifj. Horváth Ferenc lp.)**

■ 2019. június 26-án szomorú szívvel álltunk meg † **Barta Sándor** földi porai felett a bihari baptista temetőben. Testvérünknek 51 év adatott ezen a földön. Az utóbbi időben sokat betegeskedett. Édesanyja imáiba foglalta, hogy térjen vissza az atyai házhoz. A vigasztalás igéit Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor a Mt

6:19–24 és Kiss Zoltán diószegi lelkipásztor a 90. Zsol-tár 12 versei alapján szólta. Isten vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak. **(Albert István Zsolt lp.)**

■ † Krasznai Rozália testvérnőt 2019. június 26-án hívta haza az Úr Magyarlónáról, félévnyi nehéz szenvedés után. Testvérnőnk megváltott életét végig a szelíd és csendes lélek romolhatatlansága jellemezte, ami a hosszú özvegysége alatt tanúsított

bizalommal együtt igazi példává formálta a gyülekezetben. A gyászistentiszteleten Borzási Pál helybéli lelkipásztor hirdette Igét (1Péter 1:3–12 és Jób 19,25–26), valamint a gyülekezet énekkara és fúvós-kara szolgált alkalmi énekekkel. Testvérnőnk családjára Urunk vigasztaló és megmentő kegyelmét kívánjuk! **(Borzási Pál lp.)**

Lakatos Ottó

Majd, ha a hídon átmegyünk

*Egyszer csak oda érkezünk a hídra,
Gyakran az út úgy tűnik, végtelen.
Sietünk, siettetünk, törtetünk ahhoz
Hogy, végre ott legyünk, még időben.*

*És közben, nagyon pörög a mutató,
Saját homokszemeink tűnnek el
Ami biztos - vissza nem fordítható,
Írány nincs máshová csak előre.*

*De végül is, egyáltalán hová megyünk?
Biztos a cél? Ki mutatott irányt?
Egyáltalán lesz ott híd ha megérkezünk?
Ezernyi kérdés van és bizonytalanság.*

*Ahogy, töprengve ködben, közeledünk
Kérdéseink, ködbe vesznek,
Remény sugara teszi láthatóvá bennünk,
A hidat, a partot, azt aki adta az irányt.*

*És látjuk a láthatatlant, ami túlmutat,
Kérdéseken, az apadó homokszemekben,
És rádöbbenünk, hogy a part valójában,
A túlsó part. Célban vagyunk, végleges.*

A lényeg, hogy megérkeztünk.

Kiskőrös, 2019. január 19.

BIZONYSÁGTÉTEL

*A Váradon frissen bemeztetett
Dobrai Alexandra bizonyágtétele*

„Református családban születtem, és sosem állt tőlem távol Isten, nem volt idegen számomra az sem, hogy vasárnap templomba járunk, ismertem a bűn fogalmát. Viszonylag jó gyerek voltam. Ha rosszat is tettem néha, úgy gondoltam, nincs ezzel gond, mert mindig van nálam egy fokkal rosszabb gyerek. Isten Igéjét viszont nem ismertem eléggé, döntéseimben nem támaszkodtam rá, és azt hittem, ha jól viselkedek, akkor ő is jóindulattal tekint rám. Azt hittem, hogy a vallásos élet majd egyenlíti a számlám vele. De be kellett lássam, hogy ez nem így van, hogy nem vagyok «elég jó». S ahogy erre kezdtem ráeszmélni, egyre inkább bántott a lelkiismeret, ha valakit megbántottam, gúnyolódtam, haragos voltam, vagy haragot keltettem. Szerettem volna változni, viszont ez nem mindig sikerült: volt amikor igen, volt amikor nem. Két éve kerültem fel Váradra, és ezzel egyidőben kezdtem el járni az ifibe és a gyülekezetbe egy barátnőm meghívására. Nagyon megszerettem az alkalmakat. Egyre szívesebben jártam, de egyre jobban kezdett megérinteni az itt elhangzó szolgálat. Egy-egy alkalom után hosszú önvizsgálatot tartottam, és sokszor negatív eredményre jutottam. Idővel egyre inkább változni akartam, és helyes, egyenes életet szerettem volna élni. Imádkoztam is ezért, de nem elég hittel, s mikor választhattam, mindig megijedtem, hogy ez túl nagy felelősség. De tavaly márciusban nagyon eltalálta a szívem egy dicsőítő estén a kegyelmi időről szóló prédikáció. Tudtam, hogy én mindig félreteszem Istent, és csak akkor hívom az életembe, amikor nekem kényelmes. Rájöttem, hogy a jót szeretném választani, és nem akarok csak fél lábbal keresztyén lenni. Kértem Istent, hogy bocsásson meg, és ő megtette. Kis időre rá kezdtem el járni ide a gyülekezetbe, ahol nagyon sok szeretetet kaptam és kapok. Novemberben indult egy házicsoport, ahol nagyon sokat fejlődhettem, sok áldást és barátot kaptam. Isten szeretete, gondoskodása, kegyelme felbecsülhetetlen ajándék, és boldogság tölt el, hogy gyermekének hívhatom magam, hogy mindig számíthatok rá, és általa örök életem van. Mert «én örök életet adok nekik, és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből.»”

Simon András grafikája

„Lépj vízre!”

Ez a felszólítás csengett a fülembé egész héten a Nagyvárad Belvárosi Baptista Gyülekezet által megszervezett gyermekmusical-héten. Hittel indultunk neki ennek az evangélizációs bibliahétnek. Meg is ijedtem a létszámtól: több mint 150 résztvevő. Isten azonban nem hagyott cserben minket! A gyermekek minden nap reggel 9-től délután 4-ig vettek részt a programon, ami szabad-téri játékokkal kezdődött: buborékfújás, ujjlenyomat készítés vászonra, lufifújás, labdázás, rajzolás, mezítlás pálya. Az ebéd, beszélgetések, uzsonnázás kis csoportokban folyt, így lehetőségünk nyílt jobban megismerni a gyerekeket. Délután választhattak 3 foglalkozás közül: kézimunkázás; pihenés, filmezés; ugyanakkor lehetőség volt a parkba is kimenni labdázni, tollasozni, focizni. A nap elején és végén volt egy-egy kóruspróba, ahol közösen tanulhattuk a Noé bárkája című musicalt Lisztes Piroska zenetanárnő vezetésével. Szombaton egy evangélizációs alkalommal összekötve be is mutattuk a kedves szülőknek, érdeklődőknek. A kultúrotthon reményünk felett megtelt, s az előadás végén a lelkipásztor felhívást is tett Jézus követésére. Mi vezetők, segítők is aktívan részt vehettünk az előadáson. Jó volt ennyi gyermekkel együtt lelkesen énekelni Istennek!

Lépj vízre! Ezt tapasztaltuk, amikor ekkora gyereksegregnek a figyelmét le kellett kötni, és próbáltuk Rá irányítani. Ő erőnk felett megáldotta a kóruspróbákat, bibliai foglalkozásokat, csoportbeszélgetéseket. Számomra mindig egy csodálatos megtapasztalás, ahogy egy gyermek először szólítja meg Istent hangosan, és ezen a héten alkalma volt ezt tapasztalni. Többször is üzenetként fogalmazódott meg az engedelmisség. Figyelni Isten hívására, hinni benne és engedelmesen követni őt, ha vízre hív.

Vízre, magyar! Ezzel a mondattal csendesítettük el a gyerekeket, ha zűrzavarrá nőtt a zaj. Más szavakkal: „Légy engedelmes”! Üzenetként ezt kívánom a kedves olvasónak: ahogy Noé engedelmesen, hittel várt a vízre, ahogy ezek a gyerekek figyeltek Isten szavára a bibliahé-

ten, úgy mi felnőttek is bátran, hittel lépjünk vízre, ha Isten hív! Ő megáld! Minket is megáldott, s dicsőség Neki! Hisszük, hogy lesz folytatás!

Lépj vízre!

Budai Pálma

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605